

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2006

N:o 1360—1366

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1360	Laki laivaväen luetteloinnista	4117
1361	Laki merimieslain 4 ja 77 §:n muuttamisesta	4120
1362	Laki vuoden 1989 kansainvälisen meripelastusyleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	4122
1363	Laki merilain muuttamisesta	4123
1364	Laki Maailman postiliiton yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	4129
1365	Laki postipalvelulain muuttamisesta	4130
1366	Verohallituksen päätös rakennusmaan verotusarvon laskentaperusteista	4131

N:o 1360

Laki

laivaväen luetteloinnista

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on turvata laivaväen palvelussuhteita koskevien rekisterien luotettavuus ja aluksessa työskentelevien henkilöiden yksityisyyden suoja säätämällä laivaväen luetteloinnista sekä luetteloissa olevien tietojen käsittelystä.

2 §

Sovellettamisala

Tätä lakia sovelletaan suomalaisessa aluksessa työskentelevien luettelointiin.

Tämän lain mukainen luettelointi ei koske henkilöä, joka tekee työtä:

1) aluksessa vain aluksen ollessa sata-massa;

2) uittokalustolla, uittoon käytettävää kuljetuskalustoa lukuun ottamatta;

3) huviveneessä;

4) vuokraveneessä;

5) valtion puolustus- tai rajavartiolaitoksiin käytettävässä aluksessa; taikka

6) tarkastus-, huolto-, luotsaus- tai muussa näihin rinnastettavassa tehtävässä silloin, kun työtä tehdään pelkästään tilapäisesti.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *suomalaisella aluksella* merilain (674/1994) 1 luvun 1 §:ssä tarkoitettua alusta;

2) *laivaväellä* kaikkia aluksessa työskenteleviä työntekijöitä ja virkamiehiä;

3) *merimiestoimella* laivaväen työ- tai virkasuhteeseen taikka muuhun sopimussuhteeseen perustuvaa tehtävää aluksella;

HE 239/2006
TyVM 13/2006
EV 229/2006

205—2006

895029

4) *laivaväkiluettelolla* rekisteriä, joka koostuu aluksella kulloinkin merimiestoimessa olevien työsopimuksista ja määräyskirjoista;

5) *merimiesluettelolla* luetteloa aluksella työskentelevien henkilöiden merimiestöimistä.

4 §

Laivaväkiluettelo

Sen selvittämiseksi, keitä aluksella on kulloinkin työssä ja minkälaisiin tehtäviin heidät on palkattu, aluksen päällikön on huolehdittava siitä, että aluksella on laivaväkiluettelo.

Laivanisännän on toimitettava aluksen päällikölle laivanisännän lukuun työskentelevien työsopimukset ja määräyskirjat sekä kirjallinen selvitys muiden aluksella työskentelevien tehtävistä ja työskentelyajoista.

Laivaväkiluetteloon sisältyvät tiedot säilytetään aluksella palvelussuhteen voimassaoloajan tai sen ajan, jonka muut kuin laivanisännän lukuun työtä tekevät työskentelevät aluksella.

Aluksen päällikön ja hänen edustajansa on laivaväkiluetteloa ylläpitäessään ja siinä olevia tietoja käsitellessään toimittava huolellisesti tietoturva vaatimukset huomioon ottaen. Laivaväkiluettelossa olevien tietojen käsitteilyyn sovelletaan lisäksi, mitä yksityisyyden suojasta työelämässä annetussa laissa (759/2004) ja henkilötietolaissa (523/1999) säädetään.

5 §

Merimiesluettelo

Laivaväen palvelussuhteita koskevien tietojen luotettavaa rekisteröintiä varten Merenkululaitos pitää merimiesluetteloa suomalaisessa aluksessa työskentelevien henkilöiden merimiestöimistä.

Jos Suomen kansalainen haluaa merimiesluetteloon merkittäväksi tietoja sellaisista merimiestöimistään, joita siihen ei 2 §:n mukaan muuten ilmoiteta, hänen on esitettävä niistä luotettava selvitys Merenkululaitokselle.

6 §

Merimiesluetteloon tallennettavat tiedot

Laivanisännän on toimitettava Merenkululaitokselle merimiesluetteloon tallennettavaksi seuraavat tiedot:

1) merimiestoimeen otetun henkilön henkilötiedot, mukaan lukien henkilötunnus;

2) toimi aluksella;

3) työ- tai virkasuhteeseen taikka muuhun sopimussuhteeseen perustuvan merimiestöimen alkamisaika;

4) tieto henkilön siirtymisestä saman työnantajan alukselta toiselle alukselle taikka henkilön siirtymisestä samassa aluksessa toiseen merimiestöimeen;

5) tieto henkilön merimiestöimen päättymisestä aluksessa tai sen keskeytymisestä vuosiloman, sairauden, lomautuksen, vastikevapaan tai muun sellaisen syyn takia työ- tai virkasuhteen kuitenkin jatkuessa;

6) tieto henkilön merimiestöimen jatkumisesta 5 kohdassa tarkoitetun keskeytyksen jälkeen; sekä

7) tieto merimiestöimeen otetun henkilön työ- tai virkasuhteen taikka muun sopimussuhteen päättymisestä.

Merenkululaitoksen on 1 momentissa tarkoitetut tiedot saatuaan ilman aiheetonta viivytystä merkittävä ne merimiesluetteloon.

7 §

Laivanisännän ilmoitusvelvollisuuden toteuttaminen

Laivanisännän tai hänen edustajansa on toimitettava Merenkululaitokselle 6 §:ssä tarkoitetut tiedot viivyttämättä, kuitenkin viimeistään 14 päivän kuluttua työ- tai virkasuhteen taikka muun sopimussuhteen alkamisesta, päättymisestä taikka 6 §:n 1 momentin 4—6 kohdassa tarkoitetusta tapahtumasta.

Merenkululaitoksen suostumuksella merimiesten meripalveluaikoja koskevat ilmoitukset saadaan kuitenkin antaa Merenkululaitokselle kuukausittain. Sisäliikenteen uiton osalta ilmoitukset saadaan antaa purjehduskausittain. Ilmoitukset saadaan toimittaa Merenkululaitokselle sähköisesti.

8 §

Merimiesluetteloon sisältyvien tietojen käsittely

Merimiesluetteloon sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999). Merimiesluetteloon sisältyvän henkilötiedon käsittelyyn ja rekisteröidyn oikeuksiin sovelletaan, mitä henkilötietolaissa säädetään.

Merenkululaitoksella on oikeus periä maksu merimiesluettelosta annettavista otteista. Maksun määräämisessä noudatetaan valtion maksuperustelakia (150/1992). Henkilöä itseään koskevien tietojen antamisesta Merenkululaitos saa periä korvauksen vain, jos siitä, kun asianomainen edellisen kerran sai otteen rekisterissä olevista tiedoistaan, on kulunut vähemmän kuin yksi vuosi.

Merimiesluetteloon rekisteröidyt tiedot säilytetään 50 vuotta tiedon rekisteröinnistä.

9 §

Rangaistussäännös

Joka laiminlyö tämän lain mukaisen ilmoitusvelvollisuuden tai laivaväkiluettelon pitämisen, on tuomittava, jollei laiminlyönti ole lievä tai jollei teosta muualla ole säädetty ankarampaa rangaistusta, *merimiestoimen ilmoitusrikkomuksesta* sakkoon.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

10 §

Muutoksenhaku ja toimivaltainen tuomioistuim

Tämän lain mukaan käsiteltävissä asioissa toimivaltainen tuomioistuin määräytyy merilain 21 luvun mukaan.

Merenkululaitoksen päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Muutoksenhausta on muutoin voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

11 §

Valvonta

Tämän lain mukaisten tietojen antamista sekä laivaväkiluettelon laatimisvelvollisuuden täyttämistä valvoo Merenkululaitos.

12 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Tällä lailla kumotaan 19 päivänä joulukuuta 1986 annettu merimieskatselmuslaki (1005/1986) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Työministeri *Tarja Filatov*

N:o 1361

Laki**merimieslain 4 ja 77 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 7 päivänä kesäkuuta 1978 annetun merimieslain (423/1978) 4 § sekä
lisätään 77 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

4 §

Työsopimuksen muoto ja sisältö

Työsopimus on tehtävä kirjallisesti, mistä huolehtiminen kuuluu työnantajalle.

Työsopimuksesta on käytävä ilmi:

- 1) työnantajan nimi ja koti- tai liikepaikka sekä työntekijän nimi, henkilötunnus sekä kotipaikka;
- 2) työnteon alkamisajankohta;
- 3) määräaikaisen sopimuksen kesto ja määräaikaisuuden peruste;
- 4) koeaika, jos siitä on sovittu;
- 5) alus, jossa työtä tehdään työsuhteen alussa;
- 6) työntekijän pätevyys ja toimi aluksessa tai pääasialliset työtehtävät;
- 7) työhön sovellettava työehtosopimus;
- 8) palkan ja muun vastikkeen määräytymisen perusteet sekä palkanmaksukausi;
- 9) säännöllinen työaika tai sen määräytymisen peruste;
- 10) vuosiloma tai sen määräytymisen peruste;
- 11) irtisanomisaika tai sen määräytymisen peruste; ja
- 12) vähintään kuukauden kestävässä ulko-

maantyössä tieto työn kestosta, valuatusta, jossa rahapalkka maksetaan, ulkomailla suoritettavista rahallisista korvauksista ja luontoiseduista sekä työntekijän kotiuttamisen ehdoista.

Jos sopimuksen voimassaoloaikana työntekijä siirtyy aluksesta toiseen, siirtymisestä on ilmoitettava Merenkulkulaitokselle siten kuin laivaväen luetteloinnista annetussa laissa (1360/2006) säädetään.

Työsopimus on tehtävä neljänä kappaleena, josta yksi tulee antaa työntekijälle, yksi aluksen päällikölle ja kaksi työnantajalle.

Työsopimusta tehtäessä työntekijän tulee saada tarpeellisiksi katsomansa tiedot:

- 1) aluksen voimassa olevista katsastustodistuksista; ja
- 2) aluksen liikennealueesta.

77 §

Luottamusmiehet

Luottamusmiehellä on oikeus saada työnantajalta edustamiensa työntekijöitä koskevat tiedot 4 §:ssä säädettyistä asioista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam- koitetun työsopimuksen tekemisestä 12 päi-
mikuuta 2007. vänä toukokuuta 1995 annettu asetus
Tällä lailla kumotaan merimieslaissa tar- (783/1995).

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Työministeri *Tarja Filatov*

N:o 1362

Laki

vuoden 1989 kansainvälisen meripelastusyleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Lontoossa 28 päivänä huhtikuuta 1989 tehdyn vuoden 1989 kansainvälisen meripelastusyleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri *Kari Rajamäki*

N:o 1363

Laki**merilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetun merilain (674/1994) 9 luvun 3 §:n 1 kohta, 14 luvun 66 §:n 2 momentti, 16 luku ja 19 luvun 1 §:n 1 kohta sekä
lisätään 21 lukuun uusi 3 b § seuraavasti:

9 luku

Yleiset säännökset vastuun rajoittamisesta

3 §

Saamiset, joita vastuunrajoitus ei koske

Oikeus vastuunrajoitukseen ei koske:
 1) pelastuspalkkiota 16 luvun 9 §:ssä tarkoitettu erityiskorvaus mukaan lukien, yhteisestä haverista suoritettavaa osallistumismaksua tai sopimukseen perustuvaa korvausta 2 §:n 1 momentin 4, 5 tai 6 kohdassa tarkoitettusta toimenpiteestä;

14 luku

Aluksen rahtaus

66 §

Yhteinen haveri ja meripelastus

Aikarahdinottaja saa ilman aikarahdinan-

tajan suostumusta pelastaa henkilöitä. Hän saa myös pelastaa aluksia tai muuta omaisuutta, jollei se ole kohtuutonta aikarahdinantajalle. Aikarahdinottajan osuudesta 16 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun nettopelastuspalkkioon sekä vastaavasti 16 luvun 9 §:ssä tarkoitettuun erityiskorvaukseen aikarahdinantaja saa yhden kolmasosan.

16 luku

Meripelastus

1 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- 1) *meripelastuksella* toimenpidettä, johon ryhdytään haaksirikkoutuneen tai vaarassa olevan aluksen tai muun omaisuuden avustamiseksi kulkuvesillä;
- 2) *aluksella* vesikulkuneuvoa ja purjehduskelpoista laitetta;
- 3) *omaisuudella* omaisuutta, jota ei ole pysyvästi ja tarkoituksella kiinnitetty rantaan;
- 4) *ympäristölle aiheutuvalla vahingolla*

pilaantumisesta, saastumisesta, tulipalosta, räjähdyksestä tai muusta vastaavasta vakavasta tapahtumasta aiheutuvaa huomattavaa fyysistä vahinkoa ihmisen terveydelle, meren eliöstölle taikka luonnonvaroille rannikko- tai sisävesillä taikka niihin liittyvillä alueilla.

2 §

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan, kun meripelastusta koskevaa riita-asiaa käsitellään suomalaisessa tuomioistuimessa tai välimiesmenettelyssä Suomessa.

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun sekä pelastetulla että pelastustyön suorittaneella aluksella on sama omistaja.

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan viranomaisen suorittamaan tai valvomaan meripelastukseen vain siltä osin kuin niistä ei säädetä tai määrätä muualla. Tällaiseen meripelastukseen osallistuneella meripelastajalla on kuitenkin oikeus pelastuspalkkioon tai erityiskorvaukseen tämän luvun säännösten mukaisesti.

Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta kiinteisiin tai kelluviin alustoihin eikä siirrettäviin merenpohjan porausyksiköihin silloin, kun tällaiset alustat tai yksiköt ovat määräpaikallaan ja niitä käytetään merenpohjan mineraalivarojen tutkimiseen, hyödyntämiseen tai tuottamiseen.

Tämän luvun säännöksiä ei myöskään sovelleta muinaismuistolaisissa (295/1963) tarkoitettuihin aluksiin ja omaisuuteen, jolle siitä ole erikseen sovittu.

3 §

Sopimusvapaus, sopimuksentekovaikutus ja sopimuksen sovittelu

Tämän luvun säännöksistä voidaan sopimuksin poiketa. Sopimuksella ei voida kuitenkaan rajoittaa meripelastajan, aluksen päällikön, laivanisännän taikka aluksen tai muun omaisuuden omistajan tämän luvun säännösten mukaista velvollisuutta estää tai rajoittaa ympäristölle aiheutuvia vahinkoja. Jäljempänä 11 §:n 5 momentissa säädetään

eräiden pelastuspalkkion jakamista koskevien sopimusten pätevyyydestä.

Aluksen päälliköllä on oikeus tehdä meripelastussopimus aluksen omistajan puolesta. Aluksen omistajalla, laivanisännällä ja päälliköllä on oikeus kullakin erikseen tehdä meripelastussopimus aluksella olevan tai siellä olleen omaisuuden omistajan puolesta.

Meripelastusta koskevaa sopimusta tai tällaisessa sopimuksessa olevaa ehtoa voidaan kohtuullistaa tai jättää se huomioon ottamatta, jos sopimus on tehty painostuksen tai vaaran vaikutuksen alaisena ja sopimus tai sen ehto on kohtuuton taikka jos sopimuksen mukaisen pelastuspalkkion tai erityiskorvauksen määrä ei ole kohtuullisessa suhteessa suoritettuun meripelastustyöhön.

Mitä 10 §:n 3 momentissa säädetään, noudatetaan silloinkin, kun pelastamisesta on tehty sopimus.

4 §

Meripelastajan, omistajan, laivanisännän ja päällikön velvollisuudet

Meripelastaja on aluksen omistajaan ja laivanisäntään sekä muun meripelastuksen kohteena olevan omaisuuden omistajaan nähden velvollinen:

1) suorittamaan meripelastustyön asianmukaista huolellisuutta noudattaen;

2) noudattamaan meripelastustyön aikana asianmukaista huolellisuutta estääkseen tai rajoittaakseen ympäristölle aiheutuvia vahinkoja:

3) pyytämään muiden meripelastajien apua aina, kun olosuhteet sitä kohtuudella edellyttävät; ja

4) sallimaan muiden meripelastajien osallistua pelastustoimintaan, jos aluksen omistaja, laivanisäntä tai päällikkö taikka muun vaarassa olevan omaisuuden omistaja sitä häneltä pyytää ja pyyntöä on pidettävä kohtuullisena; jos osoittautuu, että tällainen pyyntö oli kohtuuton, muiden osallistuminen ei vaikuta pelastuspalkkion suuruuteen.

Aluksen omistaja, laivanisäntä, päällikkö ja muun meripelastuksen kohteena olevan omaisuuden omistaja on meripelastajaan nähden velvollinen:

1) toimimaan täydessä yhteistyössä meripelastajan kanssa meripelastustyön aikana;

2) noudattamaan meripelastustyön aikana asianmukaista huolellisuutta estääkseen tai rajoittaakseen ympäristölle aiheutuvia vahinkoja; ja

3) meripelastajan perustellusti sitä pyytessä ottamaan vastaan pelastetun aluksen tai muun omaisuuden sen jälkeen kun se on saatettu turvaan.

5 §

Oikeus pelastuspalkkioon

Meripelastajalla on oikeus pelastuspalkkioon, jos meripelastus oli tuloksellinen. Pelastuspalkkiota ei saa määrätä suuremmaksi kuin pelastetun aluksen ja muun omaisuuden arvo on. Pelastuspalkkioon ei lueta korko- ja oikeudenkäyntikuluja.

Ihmishengen pelastaminen ei sinällään oikeuta pelastuspalkkioon. Meripelastustilanteen yhteydessä ihmisiä pelastaneella on kuitenkin oikeus kohtuulliseen osuuteen meripelastajalle kuuluvasta pelastuspalkkiosta tai erityiskorvauksesta.

Edellä 1 momentin estämättä voidaan esittää vaatimuksia 9 §:ssä tarkoitetusta erityiskorvauksesta.

6 §

Pelastuspalkkion suuruuden määrittäminen

Pelastuspalkkion suuruus on määrittävä sellaiseksi, että se kannustaa pelastustoimintaan ja ottaen huomioon seuraavat seikat:

1) pelastetun aluksen ja muun omaisuuden arvo;

2) meripelastajien taito ja ponnistelut aluksen ja muun omaisuuden meripelastuksessa sekä ihmishengen pelastamisessa;

3) meripelastajien taito ja ponnistelut ympäristölle aiheutuvien vahinkojen estämiseksi ja rajoittamiseksi;

4) missä määrin meripelastajat ovat onnistuneet;

5) vaaran luonne ja vakavuusaste;

6) meripelastajien käyttämä aika ja heille aiheutuneet kustannukset ja menetykset;

7) meripelastajien riski joutua korvausvelvolliseksi ja muut riskit, joille meripelastajat tai heidän varusteensa ovat altistuneet;

8) pelastustoiminnan nopeus;

9) pelastustoimintaan tarkoitettujen alusten tai muiden varusteiden saatavuus ja käyttö;

10) meripelastajien varusteiden valmiustila ja tehokkuus sekä varusteiden arvo.

7 §

Vastuu pelastuspalkkiosta

Aluksen omistajan sekä muun omaisuuden omistajan on maksettava pelastuspalkkio suhteessa heille kuuluvan pelastetun omaisuuden arvoon.

8 §

Pelastuspalkkion jakaminen usean meripelastajan kesken

Jaettaessa pelastuspalkkiota usean meripelastajan kesken tulee 6 §:ssä mainitut seikat ottaa huomioon.

9 §

Erytyiskorvaus

Jos meripelastajan pelastustoimet ovat kohdistuneet alukseen, joka itse tai jonka lasti on uhannut aiheuttaa vahingon ympäristölle, meripelastajalla on oikeus saada erityiskorvaus kustannuksistaan aluksen omistajalta ja laivanisännältä. Erytyiskorvausta maksetaan kuitenkin vain siltä osin kuin korvaus ylittää 6 §:n mukaisesti määräytyvän pelastuspalkkion.

Jos meripelastaja on 1 momentissa tarkoitetuissa olosuhteissa estänyt ympäristölle aiheutuvan vahingon syntymisen tai rajoittanut sitä, voidaan erityiskorvausta korottaa määrällä, joka vastaa enintään 30 prosenttia meripelastajan kustannuksista. Jos harkitaan kohtuulliseksi, korvausta voidaan kuitenkin korottaa enintään 100 prosenttiin meripelastajan kustannuksista. Tällöin tulee ottaa huomioon 6 §:ssä mainitut seikat.

Meripelastajan kustannuksilla tarkoitetaan meripelastajalle meripelastustyöstä aiheutuneita kohtuullisia kuluja ja kohtuullista korvausta pelastustoimissa perustellusti käy-

tyistä varusteista ja henkilökunnasta. Korvausta määrättäessä on otettava huomioon 6 §:n 8—10 kohdassa mainitut seikat.

Jos meripelastaja on ollut huolimaton, eikä sen vuoksi ole estänyt tai rajoittanut ympäristölle aiheutuvaa vahinkoa, voidaan erityiskorvaus evätä häneltä osittain tai kokonaan.

10 §

Oikeus korvaukseen eräissä tapauksissa

Sillä, joka toimii ennen vaaran syntymistä tehdyn sopimuksen mukaisesti, on oikeus pelastuspalkkioon tai erityiskorvaukseen vain, jos suoritettavat toimenpiteet ovat olleet sellaisia, ettei niiden kohtuudella voida katsoa kuuluvan sopimuksen täyttämiseen.

Sillä, joka on aluksen omistajan, laivanisännän tai päällikön nimenomaisesti ja perustellusta kiellostä huolimatta osallistunut meripelastukseen, ei ole oikeutta pelastuspalkkioon eikä erityiskorvaukseen. Oikeutta pelastuspalkkioon tai erityiskorvaukseen ei ole myöskään, jos muun vaarassa olevan omaisuuden, joka ei ole eikä ole ollut aluksella, omistaja on nimenomaisesti ja perustellusti kieltänyt osallistumisen meripelastukseen.

Pelastuspalkkio tai erityiskorvaus voidaan evätä kokonaan tai osittain, jos meripelastus on aiheutunut tai vaikeutunut meripelastajan virheen tai laiminlyönnin seurauksena taikka jos meripelastaja on meripelastuksen yhteydessä syyllistynyt petokseen tai muuhun vilpilliseen tekoon.

11 §

Pelastuspalkkion jakaminen laivanisännän ja miehistön kesken

Jos Suomessa rekisteröity alus on pelastanut matkalla jotakin, pelastuspalkkiosta on ensin suoritettava korvaus siitä vahingosta, joka meripelastuksen johdosta on aiheutunut alukselle, lastille tai jollekin muulle aluksessa olevalle omaisuudelle, korvaus sellaisista polttoaineesta sekä päällikön ja miehistön palkoista ja muonituksesta aiheutuneista kustannuksista, jotka ovat syntyneet meripelastuksen johdosta, sekä 3 momentissa tarkoitettu korvaus.

tuksen johdosta, sekä 3 momentissa tarkoitettu korvaus.

Pelastuspalkkion jäljelle jäävästä osasta (*nettopelastuspalkkio*) laivanisäntä saa kolme viidesosaa ja jäännöksestä päällikkö yhden kolmasosan ja varsinainen miehistö kaksi kolmasosaa. Miehistön osuus jaetaan heille heidän palkkauksensa mukaisessa suhteessa. Päällikön osuuden on kuitenkin aina oltava vähintään kaksi kertaa niin suuri kuin korkeimmin palkatun merimiehen osuus on. Aluksessa oleva luotsi saa osuuden pelastuspalkkiosta niin kuin hän kuuluisi miehistöön ja, jollei hän ole laivanisännän palveluksessa, saisi samansuuruisia palkkaa kuin ylin perämies.

Jos merimies on erittäin ansiokkaasti osallistunut meripelastukseen tai antautunut erityiselle vaaralle alttiiksi, hänelle voidaan myöntää korvausta 2 momentissa säädetyn osuuden lisäksi. Merimiehen, joka esittää tällaisen korvausvaatimuksen, on kolmen kuukauden kuluessa meripelastuksen päättymisestä ilmoitettava siitä laivanisännälle tai päällikölle.

Jos erityiset syyt, kuten aluksen matkan tarkoitus tai aluksen palveluksessa oleville suoritettavan palkan tai korvauksen laskemistapa, antavat aiheutta, voidaan pelastuspalkkiot jakaa muulla kuin 1—3 momentissa säädettyllä tavalla.

Sopimus, jonka mukaan päällikölle tai miehistölle suoritetaan pienempi osuus aluksella mahdollisesti ansaittavasta pelastuspalkkiosta kuin mitä edellä tässä pykälässä säädetään, on mitätön, jollei kyseessä ole alus, joka harjoittaa meripelastusta ja on erityisesti sitä varten varustettu tai jollei kyseessä ole tiettyä pelastustyötä koskeva sopimus, joka on tehty ottokatselmuksen yhteydessä.

Tämän pykälän säännöksiä sovelletaan Suomen valtion alukselle kuuluvan pelastuspalkkion jakamiseen silloinkin, kun alusta käytetään yksinomaan valtion muuhun kuin kaupalliseen tarkoitukseen. Päällikön osuus pelastuspalkkiosta suoritetaan kuitenkin aluksen päällikön esimiehelle tai tämän vertaiselle, jos tämä on ottanut itselleen aluksen päällikkyyden pelastukseen ryhdyttäessä. Aluksen vakinainen päällikkö saa palkkiosuutensa miehistölle tulevasta osuudesta palkkauksensa mukaisessa suhteessa. Valtio

voi luopua pelastuspalkkiosta kokonaisuudessaan joutumatta vastuuseen aluksessa olevia kohtaan. Aluksessa oleville tulevan pelastuspalkkion osuuden jakamisessa huomioon otettavasta palkkauksesta, osuuden jakamisesta valtion eri alusten kesken sekä alukselle tulevasta pelastuspalkkiosta luopumisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Muulla kuin Suomessa rekisteröityyn alukseen sovelletaan pelastuspalkkion jakamisessa sen valtion lainsäädäntöä, jossa alus on rekisteröity. Jos meripelastusta ei ole suoritettu aluksesta, pelastuspalkkio jaetaan sen lainsäädännön mukaisesti, jota sovelletaan meripelastajan ja tämän palveluksessa olevien väliseen sopimukseen.

12 §

Vakuus

Tämän luvun säännösten nojalla maksuvelvollisen on meripelastajan pyynnöstä asetettava vakuus pelastuspalkkion ja erityiskorvauksen maksamisesta. Vakuuden on katettava myös korot ja oikeudenkäyntikulut. Kun tällainen vakuus on asetettu, meripelastaja ei saa vedota meripanttioikeuteen pelastuspalkkiovaatimusten osalta.

Pelastetun aluksen omistajan ja laivanisännän on myötävaikutettava siihen, että lastin omistaja asettaa ennen lastin luovuttamista vakuuden häneen kohdistuvien vaatimusten varalle. Vakuuden on katettava korot ja oikeudenkäyntikulut.

Pelastettua alusta tai muuta pelastettua omaisuutta ei saa ilman meripelastajan suostumusta siirtää siitä satamasta tai paikasta, jonne omaisuus ensimmäiseksi on viety meripelastuksen jälkeen, ellei vakuutta meripelastajan vaatimusten turvaamiseksi ole asetettu.

Jos alus sen vuoksi, että pelastaja kieltäytyy hyväksymästä tarjottua vakuutta, joutuu viippymään tai omaisuuden omistaja ei saa omaisuutta haltuunsa, mutta tarjotun vakuuden katsotaan olleen riittävä ja turvaava, pelastajan on korvattava kaikki näin aiheuttamansa vahinko.

13 §

Ennakkomaksu

Tuomioistuimien tai välimiesoikeus, joka on toimivaltainen käsittelemään meripelastajan vaatimuksia, voi meripelastajan pyynnöstä väliaikaisesti määrätä, että pelastuspalkkiosta tai erityiskorvauksesta on maksettava kohtuullinen ennakko. Asian luonteen niin vaatiessa voidaan tällaisen ennakon ehdoksi asettaa, että meripelastaja asettaa vakuuden vastaanotettavalle määrälle taikka muita olosuhteisiin nähden kohtuullisia ehtoja.

14 §

Lastiin kohdistuva pelastuspalkkiovaatimus

Milloin alus on pelastanut toisen saman omistajan aluksen tai sen lastia, pelastetun aluksen päällikkö ei saa edustaa lastin omistajaa, kun lastista haetaan pelastuspalkkiota.

Jollei heti saada selvyyttä, kenen lasti on, tuomioistuimen tulee pelastajan tai vakuutusenantajan pyynnöstä määrätä esteetön ja asiantunteva uskottu mies edustamaan lastin omistajaa kaikessa, mikä koskee lastiin liittyviä pelastuspalkkiovaatimuksia. Sama on voimassa, jos lastin omistajaa ei ilman vaikeuksia tai ajanhukkaa voida tavoittaa.

15 §

Valtion omistamat ja humanitaariset lastit

Tämän luvun säännökset eivät oikeuta vieraan valtion omistaman lastin takavarikkoon tai muihin lastia koskeviin turvaamistoimenpiteisiin, jos lastia käytetään yksinomaan muita kuin kaupallisia tarkoituksia varten ja se nauttii meripelastuksen aikana kansainvälisen oikeuden yleisesti tunnustettujen periaatteiden mukaista koskemattomuutta.

Tämän luvun säännökset eivät oikeuta sellaisen lastin, jonka jokin valtio on lahjoittanut humanitaarisista tarkoitusta varten, takavarikkoon tai muihin sitä koskeviin turvaamistoimenpiteisiin, jos kyseinen valtio on sitoutunut maksamaan lastin pelastustoimista.

19 luku

Saatavan vanhentuminen

1 §

Saatavan vanhentuminen

Kanne maksun saamiseksi seuraavista saatavista on, riippumatta siitä, onko vastuu rajoitettu tai rajoittamaton, pantava vireille:

1) pelastuspalkkiota tai 16 luvun 9 §:ssä tarkoitettua erityiskorvausta koskevasta saatavasta kahden vuoden kuluessa siitä, kun pelastustoimi päättyi ja 16 luvun 11 §:n mukaista pelastuspalkkion osuutta koskevasta saatavasta vuoden kuluessa siitä, kun asianomainen on saanut laivanisännältä ilmoituksen pelastuspalkkion ja osuuden suuruudesta; se, jota kohtaan vaatimus on tehty, voi kuitenkin kanneajan kuluessa pidentää tätä aikaa ilmoittamalla siitä vaatimusten esittäjälle;

— — — — —

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

21 luku

Toimivaltainen tuomioistuin ja oikeudenkäynti merioikeusjutuissa

3 b §

Toimivaltainen merioikeus pelastustoimissa

Sen lisäksi, mitä 3 §:ssä säädetään, kanne 16 luvun mukaisen pelastuspalkkion tai erityiskorvauksen määrittämisestä tai jakamisesta voidaan nostaa merioikeudessa siinä hovioikeuspiirissä, jossa meripelastus suoritettiin tai jossa pelastettu omaisuus tuotiin maihin.

Jos 1 momentissa tarkoitettu kanne koskee meripelastustyötä, joka on suoritettu muualla kuin Suomessa, voidaan kanne 3 §:ssä säädetyn lisäksi nostaa Helsingin käräjäoikeudessa.

Tämä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin sopimuksiin ja aloitettuihin pelastustöihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ministeri *Kari Rajamäki*

N:o 1364

Laki

Maailman postiliiton yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Bukarestissa 5 päivänä lokakuuta 2004 tehdyn Maailman postiliiton yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Kari Rajamäki*

N:o 1365

Laki**postipalvelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 6 päivänä huhtikuuta 2001 annetun postipalvelulain (313/2001) 26 §:n 3 momentti
 ja
lisätään lakiin uusi 35 a § seuraavasti:

26 §

Hinnoittelu

 Hinnat on sovitettava kustannuksiin. Tämän lain säännöksiä hinnoittelusta ei sovelleta siltä osin kuin Suomea velvoittavasta kansainvälisestä sopimuksesta johtuu muuta.

35 a §

Postimaksumerkintärikkomus

Joka hankkiakseen itselleen tai toiselle oikeudetonta taloudellista hyötyä

1) väärentää postimaksumerkinnän, jäljittelee sitä taikka myötävaikuttaa vääran tai jäljitellyn postimaksumerkinnän valmistukseen,

2) kierrättää, markkinoi, jakelee, levittää, kuljettaa, asettaa näytteille, näyttää tai julkaisee vääran tai jäljitellyn postimaksumerkinnän tai

3) käyttää tai kierrättää postimaksuna jo käytettyä postimaksumerkintää

on tuomittava, jollei teosta säädetä muualla laissa ankarampaa rangaistusta, *postimaksumerkintärikkomuksesta* sakkoon.

Yritys on rangaistava.

Tässä laissa postimaksumerkinnällä tarkoitetaan postilähetyksen maksutapoja, joita ovat julkisessa levityksessä olevat tai siitä poistetut postimerkit, postimaksuleimat, postimaksu- tai painokoneella tuotetut merkinnät tai kansainväliset vastauskupongit.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Kari Rajamäki*

N:o 1366

Verohallituksen päätös**rakennusmaan verotusarvon laskentaperusteista**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2006

Verohallitus on varojen arvostamisesta verotuksessa 22 päivänä joulukuuta 2005 annetun lain (1142/2005) 29 §:n 4 momentin nojalla määrännyt:

1 §

Perusteet

Rakennusmaan verotusarvoa laskettaessa perusteena käytetään niitä kuntakohtaisia tonttintahintakarttoja ja arviointiohjeita, jotka otettiin käyttöön vuodelta 1994 toimitettavassa verotuksessa sellaisina kuin ne ovat tarkistettuna vuonna 2006.

Jos rakennusmaalle ei ole annettu arviointiohjetta tai tonttintahintakartassa arvoa tai jos niissä perusteissa, jotka rakennusmaan käypää arvoa määrättäessä on otettava huomioon, on tapahtunut oleellinen muutos, verotusarvo lasketaan noudattaen soveltuvin osin vastaavanlaista aluetta koskevaa kuntakohtaista arviointiohjetta ja tonttintahintakarttaa.

2 §

Verotusarvojen taso

Verotusarvoksi katsotaan 73,5 prosenttia arviointiohjeiden ja tonttintahintakarttojen osoittamasta käyvästä hintatasosta (*tavoitearvo*). Jos arviointiohjeen tai tonttintahintakartan arvoja

on oikaistu edellisen vuoden verotuksessa, verotusarvoksi katsotaan oikaistun arvon perusteella laskettu tavoitearvo.

3 §

Tavoitearvosta poikkeaminen

Jos vuoden 2005 verotusarvo on alle tavoitearvon, vuoden 2006 verotusarvo lasketaan korottamalla vuoden 2005 verotusarvo seuraavalla tavalla:

Vuoden 2005 verotusarvo	Korotus
alle 80 % tavoitearvosta	30 %
vähintään 80 % tavoitearvosta	20 %

Verotusarvoksi vahvistetaan enintään tavoitearvo.

4 §

Käyvän arvon soveltaminen

Jos rakennusmaan käypä arvo on tämän päätöksen mukaan laskettua arvoa alempi, rakennusmaan arvoksi katsotaan käypä arvo.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1366

5 §

Voimaantulo

joulukuuta 2006. Sitä sovelletaan määrättäessä rakennusmaan verotusarvoa vuodelta 2006.

Tämä päätös tulee voimaan 29 päivänä

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2006

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja Eila Närhi